

Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > KLİNİK IV

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabiliriz?	KLİNİK IV	Birinci düzey	4.2.01	Zorunlu	8	4.00	4.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabiliriz?	Dersin tanımı Ön koşul dersleri Eğitimin dili Koordinatör Dersi veren öğretim eleman(lar)ı Yardımcı öğretim eleman(lar)ı Dersin verilmiş şekli Dersin amacı Dersin tanımı							
Dersin tanımı	YOK							
Ders içeriği	TÜRKÇE							
Dersin öğrenme çıktıları	DR. ÖĞR. ÜYESİ GENCAY EKİNCİ							
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	PROF. DR. VEHBİ GÜNEŞ, PROF. DR. İHSAN KELEŞ, PROF. DR. ÖZNUR ASLAN, PROF. DR. ALİ CESUR ONMAZ, DR. ÖĞR. ÜYESİ İLKUR KARACA BEKDİK, DR. ÖĞR. ÜYESİ GENCAY EKİNCİ, PROF. DR. TAYFUR BEKYÜREK, PROF. DR. KUTLAY GÜRBULAK, PROF. DR. YAŞAR AKAR, DOÇ. DR. MURAT ABAY, DR. ÖĞR. ÜYESİ ESRA CANOĞLU, PROF. DR. GÜLTEKİN ATALAN, Doç. DR. HANİFİ EROL, Prof. Dr. ÖMER ORKUN DEMİRAL- Prof. Dr. SERPİL SARIÖZKAN							
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Araş. Gör. Gökçen PERK, Araş. Gör. HAZAL AYSIN ASLAN							
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Yüz yüze							
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Bu derste, öğrencilerin hastalıklar ve klinik bilimleri alanında tecrübe ve beceri kazanmaları üzere eğitilmeleri amaçlanmıştır.							
Ders ile ilgili dosyalar	Teorik klinik derslerinde öğretilen uygulamaların pratiklerinin yapıldığı derstir.							
Kazanılan Derece	Dersin içeriği 1- PRATİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciyi kazandıracığı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında çalışma prensipleri, uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. Laboratuvara gönderilecek örneklerin alımı ve naklinde dikkat edilmesi gereken hususların ve biyogüvenlik kurallarının anlatılması. Derslerde not tutulması ve ders takibinin öneminin vurgulanması. Anamnez alınması, genel muayene yöntemleri, hayvanların zaptırapılma alınması 2- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda ilaç uygulama yolları ve sıvı elektrolit tedavisi, Enjeksiyon yöntemleri ve intravenöz kateter uygulamaları. Genel klinik muayenenin gerçekleştirilmesi. PRATİK: Dersin içeriği, kazanımları, işleniş ve değerlendirme yöntemleri hakkında bilgilendirme yapılacaktır. Ders kaynakları gösterilecektir. PRATİK: Travmalı hastalarda genel klinik muayene ve dikkat edilmesi gereken hususlar PRATİK: Boğalarda sperma alma yöntemleri 3- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda derinin muayenesi, deri örneklerinin alınması ve incelenmesi. Acil müdahale gerektiren durumlarda hastaya yaklaşım PRATİK: Evcil hayvanlarda seksüel siklus evrelerinin tespiti uygulamaları PRATİK: Şok sağaltımı ve kullanılan ilaçlar, ağrı kontrolü, acil müdahale protokolünün uygulanması PRATİK: Aygırlarda sperma alma yöntemleri 4- PRATİK: Evcil ve yabani Ruminantlarda ön midelerin muayenesi, ağrı deneyleri, abomasum muayenesi, glutealdehit testi uygulamaları PRATİK: İneklerde üremenin denetlenmesi uygulamaları PRATİK: Kırıkların lokal bulguları, topallığın derecesi ve yürüyüş bozukluklarının tespiti PRATİK: Koç ve Tekelerde sperma alma yöntemleri 5- PRATİK: Evcil ve yabani Ruminantlara retiküler bölgenin ultrasonografik muayenesi, Radyolojik muayenede çekim pozisyonları, Supervised selflearning PRATİK: Küçük ruminantlarda üremenin denetlenmesi uygulamaları PRATİK: Eksternal kaotasyon yöntemlerinin uygulanışı, bandaj çeşitlerinin kullanım sahaları PRATİK: Köpeklerde sperma alma yöntemleri 6- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda Oro/Nazogastrik sonda uygulaması, Ruminantlarda rumen sondası uygulamaları. Radyolojik muayenede için radyografik çekimlerin yapılması ve görüntülerin okutulması PRATİK: Kısırlıklarda üremenin denetlenmesi uygulamaları PRATİK: Bandaj uygulamasının yapılması ve bandaj uygulamasında kullanılan materyaller PRATİK: Kedilerde sperma alma yöntemlerini öğrenir, Supervised selflearning 7- PRATİK: Seminer ve ödev sunumları 8- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda sindirim sisteminin endoskopik muayenesi, radyolojik muayenede sistemsel organların değerlendirilmesi PRATİK: Kedi ve köpeklerde üremenin denetlenmesi uygulamaları PRATİK: Tırnak kesiminde kullanılan materyallerin tanıtılması ve kullanım amaçları. Tırnağın muayenesi ve tırnak kesiminin yapılması PRATİK: Kanatlılarda sperma alma yöntemlerini öğrenir. 9- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda dolaşım sisteminin muayenesi, kalbin oskültasyonu, EKG ve ekokardiyografik muayeneler, ultrasonografik muayenede hasta hazırlığı PRATİK: İneklerde gebelik tanısı uygulamaları PRATİK: Tırnak hastalıklarında tedavi yöntemlerinin uygulanışı Nallama ve takoz uygulaması PRATİK: Laboratuvar hayvanlarında sperma alma yöntemlerini öğrenir. 10- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda Solunum sistemi muayenesi, akciğer auskültasyonu, perkusyonu, bronkoskopik muayene, Ultrasonografik muayenede sistemsel organların değerlendirilmesi PRATİK: Küçük ruminantlarda gebelik tanısı uygulamaları PRATİK: Ağız, gingiva muayenesi ve dişlerin kontrolü. Diş çürüğü ve diş taratmalarının tespiti PRATİK: Taze spermanın ilk muayenesini yapabilir. 11- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda üriner kateterizasyon ve sistosentez yöntemleri ile idrar alma ve idrar muayeneleri, operasyon için preoperatif hazırlık PRATİK: Kısırlıklarda gebelik tanısı uygulamaları PRATİK: Detertaraj işlemi ve diş çekimi uygulamasının yapılması, Supervised selflearning PRATİK: Sperma muayenesinde mikroskopun kullanımını öğrenir. 12- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda laboratuvar test sonuçlarının yorumlanması (hematolojik), anesteziye alınacak hastanın değerlendirilmesi PRATİK: Kedi ve köpeklerde gebelik tanısı ve güç doğuma müdahale uygulamaları PRATİK: Ağız ve diş hastalıklarında kullanılan enjektabl ve oral solüsyonların uygulanması PRATİK: Spermada yoğunluk muayenesi yapabilir. 13- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda laboratuvar test sonuçlarının yorumlanması (biyokimyasal), anestezinin takibi ve monitörizasyon PRATİK: İneklerde güç doğuma müdahale uygulamaları PRATİK: Pansuman uygulamasında kullanılan materyallerin tanıtılması ve kullanım sırası PRATİK: Spermada motilite muayenesi yapabilir. Ölü-Canlı spermatozoa muayenesi yapabilir. 14- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanlarda abdominal ultrasonografi uygulamaları PRATİK: Küçük ruminantlarda güç doğuma müdahale uygulamaları PRATİK: Yaş pansuman, kuru pansuman, koruyucu pansuman vb. uygulamalarının yapılması PRATİK: Normal sperma muayenesi yapabilir. 15- PRATİK: Evcil ve yabani hayvanların tedavilerine yönelik reçete yazımı, Supervised selflearning PRATİK: Kısırlıklarda güç doğuma müdahale uygulamaları PRATİK: İrigasyon solüsyonlarının hazırlanışı, kullanım sahaları ve uygulanış şekilleri PRATİK: Hipodermotik basınç testi (HOST) yapabilir. 16-							
Önceki Öğrenimin Tanınması								
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları								
Program Profili								
Program Yeterlilikleri								
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri								
Üst Derece Programlarına Geçiş								
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri								
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme								
Mezuniyet Koşulları								
Eğitim tarzı								
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı								

8.4

ASLI GIBİDİR
KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

17-	
18-	
19-	
20-	

Dersin öğrenme çıktıları

1-	Dersin sonunda kazanacağı bilgi beceri ve kazanımları bilir, klinik ve laboratuvar ortamında çalışma prensipleri ve uyulması gereken biyogüvenlik kuralarını ve uygulama alanlarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeleri ve alınacak önlemleri bilir, uygular. Tam bir klinik muayene yapar Boğazlara sperma alma yöntemlerini öğrenir. Dersin içeriği, kazanımları, işleniş ve değerlendirme yöntemleri ve ders kaynaklarını bilir. Operasyon salonunda ve klinik muayene odalarında dikkat edilmesi gereken hususları bilir.
2-	Anamnez almayı bilir, ilaç uygulama yolları ve sıvı elektrolit tedavisi, enjeksiyon yöntemleri ve intravenöz kateter uygulamalarını bilir ve uygular. Genel klinik muayene uygulamalarını gerçekleştirir. Hayvanlardaki olası hastalıkları klinik olarak tanıır, bu amaçla tanı yöntemlerini kullanır, gerektiğinde tanı materyallerini alır, yetkili laboratuvarlara gönderir ve/veya test eder. Aygırlarda sperma alma yöntemlerini öğrenir. Evcil hayvanlarda seksüel siklusun evrelerinin tespitini yapar Travmalı hastalarda genel klinik muayene ve dikkat edilmesi gereken hususları bilir.
3-	Derinin muayenesi, deri örneklerinin alınması ve incelenmesi uygulamalarını yapar. Acil müdahale gerektiren durumlarda hastaya yaklaşım yöntemlerini bilir ve uygular. Uygun tedavi planları geliştirir ve hastanın yararına ve mevcut kaynaklara göre tedavi uygular. Koç ve Tekelerde sperma alma yöntemlerini öğrenir. Evcil hayvanlarda üremenin denetlenmesi uygulamalarını yapar Şok sağaltımı ve kullanılan ilaçları bilir, ağrı kontrolü, acil müdahale protokolünü bilir.
4-	Ruminantlarda ön midelerin muayenesi, ağrı deneyleri, abomasum muayenesi, gluteraldehit testi uygulamalarını yapar. Uygun bilgi teknolojilerini kullanarak hasta ve numune kayıtlarını tutar ve gerektiğinde hayvanların sağlık durumları ile ilgili raporlar hazırlar. Köpeklerde sperma alma yöntemlerini öğrenir. Evcil hayvanlarda gebelik teşhisini yapar Kırıkların lokal bulguları, topallığın derecesini bilir ve yürüyüş bozukluklarının tespit edebilir.
5-	Ruminantlara retiküler bölgenin ultrasonografik muayenesini yapar. Radyolojik muayenede çekim pozisyonları bilir ve uygular. İhbarı mecburi ve zoonoz hastalıkların belirtilerini tespit eder ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri alır. Kedilerde sperma alma yöntemlerini öğrenir. Evcil hayvanlarda güç doğuma müdahale eder. Eksternal kaotasyon yöntemlerinin uygulandığını ve bandaj çeşitlerinin kullanım sahalarını bilir.
6-	Oro/Nazogastrik sonda uygulaması, Ruminantlarda rumen sondası uygulamaları, Radyolojik muayenede için radyografik çekimlerin yapılması ve görüntülerin okutulmasını bilir ve yapar. İlaçları mevzuata uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete eder ve uygular. Kanatlılarda sperma alma yöntemlerini öğrenir. Bandaj uygulamasının yapılmasını ve bandaj uygulamasında kullanılan materyalleri bilir.
7-	Sindirim sisteminin endoskopik muayenesini ve radyolojik muayenede sistemik organların değerlendirilmesini bilir ve uygular. Ekipmanın sterilizasyonu ve giysilerin dezenfeksiyonu dahil olmak üzere uygun biyogüvenlik prensiplerini uygular. Laboratuvar hayvanlarında semen toplama yöntemlerini öğrenir. Tırnak kesmede kullanılan malzemeleri ve bunların kullanım amaçlarını bilir. Tırnak muayenesini ve tırnak kesmeyi bilir.
8-	Dolaşım sisteminin muayenesi, kalbin oskültasyonu, EKG ve ekokardiyografik muayeneler, Ultrasonografik muayenede hasta hazırlığını bilir ve yapar. Ağrıyı değerlendirir ve yönetir. Taze spermanın ilk muayenesini yapabilir. Tırnak hastalıklarında tedavi yöntemlerinin uygulandığını bilir. Nallama ve takoz uygulamasını yapabilir.
9-	Hayvanlarda solunum sistemi muayenesi, akciğer auskültasyonu, perkusyonu, bronkoskopik muayene, Ultrasonografik muayenede sistemik organların değerlendirilmesini bilir ve yapar. Hastalıkların profilaksi yöntemlerini bilir ve koruyucu hekimlik uygulamalarını gerçekleştirir. Sperma muayenesinde mikroskopun kullanımını öğrenir. Ağız, gingiva muayenesi ve dişlerin kontrolünü bilir. Diş çürüğü ve diş rahatsızlıklarının tespitini yapabilir.
10-	Hayvanlarda üriner kateterizasyon ve sistosentez yöntemleri ile idrar alma ve idrar muayeneleri, operasyon için preoperatif hazırlığı bilir. Bulaşıcı ve salgın hastalıkların kontrolü için biyogüvenlik dahil gerekli önlemleri alır. Spermada yoğunluk muayenesi yapabilir. Detertaraj işlemi ve diş çekimi uygulamasının yapılmasını yapabilir.

*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	★★★★★
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	★★★★★
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	★★★★★
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duyuşsal bağlamı anlamak.	★★★★★
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	★★★★★
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	★★★★★
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	★★★★★
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	★★★★★
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tutum edici bir biçimde hazırlamak.	★★★★★
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	★★★★★
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	★★★★★
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	★★★★★
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	★★★★★
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	★★★★★
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	★★★★★
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	★★★★★
17-	Mesleki performansını iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	★★★★★
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	★★★★★

86

19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısı bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	4	60
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	1	10
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	3	1	3
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	5	1	5
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			85
AKTS			3.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	1	20
Ödev	1	10
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

B.G

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri	
Ders kitabı	1.Evcil Hayvanlarda Reprodüksiyon, Sun'i Tohumlama, Doğum ve İnfertilite. (1994) Birinci Baskı. Ed: E. Alaçam. Dizgiyi. KONYA 2.Theriogenoloji, Evcil Hayvanlarda Reprodüksiyon, Sun'i Tohumlama. Obstetrik ve İnfertilite (1990). Ed: E. Alaçam, Nurof Matbaacılık A.Ş. Ankara. 3.Encyclopedia of Reproduction. Knobil, E., Neill, J.D (Eds). For Volumes. Academic Press. USA. 4.Applied animal reproduction.(2000) Editors: Bearden HJ., Fuquay JW., Prentice hall,Inc. USA 5.Fırat Üniversitesi, Veteriner fakültesi, Dölerme,Suni Tohumlama ve Androloji ders notları (2012) Edi. Mustafa Sönmez 6-Textbook of Veterinary Internal Medicine Diseases of the Dog and Cat, W. B. Saunders Company, Philadelphia, Newyork. 6. Smith. B.P. 1996.
Yardımcı Kaynaklar	Alaçam, E., Şahal, M. 1997. Sığır hastalıkları, Medisan, Ankara. 2. Aytuğ, N., Yavuz, H.M., Soylu, M.K. 1997. Köpek ve Kedi Hastalıkları, Reprodüksiyon, Beslenme, Bakım ve Eğitim, F. Özsan Matbaacılık, Bursa. 3. Turgut, K., Ok, M. 1997. Veteriner Gastroenteroloji, Mikro Dizgi, Konya. 4. İmren, H.Y. 1998. Kedi ve Köpek Hastalıkları, Medisan, Ankara 5. Ettinger, S.J., Feldman E.C. 2000. Textbook of Veterinary Internal Medicine Diseases of the Dog and Cat, W. B. Saunders Company, Philadelphia, Newyork. 6. Smith, B.P. 1996. Large Animal Internal Medicine, Mosby Year Book, London, Boston, Philadelphia. 7. Turgut, K. 2000. Veteriner Klinik Laboratuvar Teşhis. 2 Baskı, Bahçıvanlar. 8. Gül, Y. 2002. Geviş Getiren Hayvanların İç Hastalıkları, Özkan Matbaacılık Ltd. Şti., Ankara.

Ders ile ilgili dosyalar

del

Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > CERRAHİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	CERRAHİ	Birinci düzey	4.2.02	Zorunlu	8	5,00	5,00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
	Ön koşul dersleri	YOK						
Dersin tanımı	Eğitimin dili	TÜRKÇE						
Ders içeriği	Koordinatör	ARAŞ. GÖR. DR. UMUT ALPMAN						
Dersin öğrenme çıktıları	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	DOÇ. DR. HANİFİ EROL, ARAŞ. GÖR. DR. UMUT ALPMAN						
	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	ARAŞ. GÖR. GÖKÇEN PERK						
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Dersin verilış şekli	Bu derste at, sığır, koyun, keçi, köpek, kedi ve kanatlıların Cerrahi hastalıkları teorik olarak haftada 2 ders ve 8 saat pratik şeklinde öğretilecektir.						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Dersin amacı	Bu dersin amacı at, sığır, koyun, keçi, köpek, kedi ve kanatlıların Cerrahi hastalıklarının öğretilmesidir.						
	Dersin tanımı	Evcil ve kanatlı hayvanlarda görülen cerrahi hastalıklara yaklaşım ve tedavi teknikleri hakkında bilgiler verilmesinin sağlanması.						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin içeriği							
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	1-	Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracığı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve pratik uygulama içeriklerinin aktarılması Öğrenci ölçme, değerlendirme ve sınav yöntemlerinin tanıtılması. Ders notlarının tutulması, logbookların tamamlanması ve ders takibinin öneminin vurgulanması						
Ders ile ilgili dosyalar	2-	Karın Bölgesi ile Çeperinin Travma ve Kontuzyonlarıyla Yangısel Bozuklukları; Karın Boşluğunun Anatomisi, Laparoskopik Cerrahi, Peritonitis, Karın Kontuzyonları, Karın Yaraları, Karın Fistülleri Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Kazanılan Derece	3-	Urachus Fistülü, Göbek Ülseri, Göbek Kordonunun Yangısı, Göbek Damarlarının Yangıları, Fıtıklar, Karın Fıtığı, Göbek Fıtığı, Kasık Fıtığı, Yalancı Kasık Fıtığı, Perineum Fıtığı, Bacak ve Femur Fıtığı Nedenler, Klinik Bulgular, Sağaltım ve Operasyonlar						
Derece Seviyesi	4-	Mide ve Bağırsak Hastalıkları; Yabancı Cisim Hastalıkları, Sığır Yabancı Cisim Hastalıkları, Kedi Köpeklerde Yabancı Cisimler, Sığırlarda Lagerlöf-Hoflund Sendromu, Abomasum Deplasmanı Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Kabul ve Kayıt Koşulları	5-	Megakolon, İleus, Paralitik İleus Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Önceki Öğrenimin Tanınması	6-	Rectum ve Anus Hastalıkları; Rectum Prolapsusu, Rectum Divertikulumu, Anal Keselerin Yangısı, Perianal Bezlerin Yangıları Nedenler, Klinik Bulgular, Sağaltım						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	7-	Üriner Sistem Hastalıkları; İdrar Taşları, İdrar Kesesinin Yangısı, İdrar Kesesinin Felci, İdrar Tutukluğu, İdrar Kesesi Prolapsus ve İnvaginasyonu, İdrar Kesesi Kanaması, İdrar Kesesi Rupturu, İdrar Kesesi Tümörleri Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Program Profili	8-	Ara Sınav						
Program Yeterlilikleri	9-	Erkek Genital Organ Anomali ve Hastalıkları; Penis, Praeputium ve Urethra Anomalileri, Urethra Yangısı, Striktür, Urethra Fistülleri Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	10-	Testislerin Yangısı, Testis Tümör ve Kistleri, Hydrocele, Haematocele, Varicocele, Preputium ve Penisin Hastalıkları Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Üst Derece Programlarına Geçiş	11-	Sırt ve Bel Vertebralarının Hastalıkları; Spina Bifida ve Meningocele, Deformationlar, Yangısel Bozukluklar, Kırıklar,Çatlaklar, Diastase Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	12-	Topallıklar; Topallıkların Bölümlendirilmesi, Topallığın Ekonomik Önemi, Omuz Topallığı, Kalça Topallığı Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	13-	Kas, Tendo, Tendovagina ve Bursaların Hastalıkları; Kas Şirurjisi, Kas Yırtılmaları, Kas Kontuzyonları, Kas Rupturları, Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
	14-	Tendo Hastalıkları; Tendo Yaralanmaları ve Rupturları, Tendo Rupturlarında Dikiş Uygulamaları, Diz Büküklüğü, Fleksor Tendo Deformiteleri, Bilek Dikleşmesi Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Mezuniyet Koşulları	15-	Tendo Kılıfları Hastalıkları, Mukoz Kese Lezyonları Bursitisler, Kaple Nedenler, Klinik Bulgular ve Sağaltım						
Eğitim tarzı	16-							
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	17-							
	18-							
	19-							
	20-							

Dersin öğrenme çıktıları

1-	Rectum ve anüs hastalıklarının tanı ve tedavisinin yapılması
2-	Üriner sistem hastalıklarının tanı ve tedavinin yapılması
3-	Erkek genital sistem hastalıklarının tanı ve tedavisinin yapılması
4-	Kas - iskelet sistemi hastalıklarının tanı ve tedavisinin yapılması
5-	Topallıkların tanı ve tedavisinin yapılması
6-	Damar hastalıklarının tanı ve tedavisinin yapılması
7-	
8-	
9-	
10-	

ASLI GIBİDİR

İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4

*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi		
1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağları anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tamin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmiş ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekânın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokollerini doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

8.6

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	4	60
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	3	30
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	10	1	10
Ara sınavlar	1	2	2
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	11	1	11
Yarıyıl sonu sınavı	1	2	2
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			125
AKTS			5.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Yarıyıl içi değerlendirme		
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Samsar E, Akın F, 2002. Özel Cerrahi, Medipress matbaacılık, Ankara.
Yardımcı Kaynaklar	Yücel R. Veteriner Özel Cerrahi, Pethask Veteriner Hekimliği Yayınları, 1992. Brinker WO, Piermattei DL, Flo GL, (1983). Hand Book of Small Animal Orthopedics and Treatment. London: WB Saunders Co.

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

Üniversite Hakkında	Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	Doktora	Bilgiler
---------------------	----------	--------	---------------	---------	----------

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > DOĞUM VE JİNEKOLOJİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabiliriz?	DOĞUM VE JİNEKOLOJİ	Birinci düzey	4.2.03	Zorunlu	8	6.00	6.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabiliriz?	Dersin tanımı Ön koşul dersleri - Eğitimin dili Türkçe Koordinatör PROF. DR. TAYFUR BEKYÜREK Dersi veren öğretim eleman(lar)ı PROF.DR. TAYFUR BEKYÜREK, PROF. DR. KUTLAY GÜRBULAK, PROF.DR. YAŞAR AKAR, DOÇ. DR. MURAT ABAY, DR. ÖGR. ÜYESİ ESRA CANOĞLU Yardımcı öğretim eleman(lar)ı ARAŞ.GÖR. HAZAL AYSIN ASLAN Dersin verilmiş şekli Ders öğretim üyeleri tarafından teorik olarak yapılacaktır. Teorik derslerde slayt ve barkovizyon gibi görsel araçlar kullanılarak öğrencinin derse olan dikkatini sürdürmesi sağlanacaktır. Ayrıca karşılıklı soru-cevap şeklinde ders pekiştirilecektir. Uygulamalarda öğrencinin kendisinin katılımcı olması sağlanacak, istenildiğinde yardım edilecektir. Dersin amacı Sahada doğum, jinekoloji ve reproduksiyon ile ilgili müdahaleleri yapabilecek hekimler yetiştirmek Dersin tanımı -							
Dersin tanımı	Dersin içeriği 1- Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi, beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Evcil Hayvanlarda Üreme Organlarının Morfolojisi 2- Evcil Hayvanlarda Üreme Fizyolojisi, Hormonlar Ve Klinik Kullanımları 3- Üremenin Denetlenmesi 4- Genital Organların Muayenesi 5- Gebelik Tanısı 6- Gebelik Fizyolojisi, Patolojisi, Prolapsus Vagina 7- Doğum 8- Güç Doğum 9- Ara sınav haftası, Ödev ve sunumlar, Kendi kendine öğrenme 10- Perinatal Dönemde Anne ve Yavruya Gösterilecek Özen 11- Puerperal Dönem Fizyolojisi ve Sorunları 12- Prolapsus Uteri, Retensiyon Sekundinarum, Puerperal Enfeksiyonlar 13- Metabolizma Hastalıkları 14- İnekte İnfertilite Sorunu, Fertilite Kontrol Programları 15- Kısırlıklarda ve Küçük Ruminantlarda İnfertilite 16- Karnivorlarda İnfertilite ve Üreme Organ Tümörleri 17- 18- 19- 20-							
Ders içeriği	Dersin öğrenme çıktıları 1- Üreme Fizyolojisi, endokrinolojisi ve seksüel siklusların özelliklerini bilir. 2- Genital organların muayenesi, Üremenin denetlenmesini öğrenecektir. 3- Evcil hayvanlarda gebelik fizyolojisi, patolojisi ve gebelik tanısını bilir. 4- Doğumun endokrin düzenini, sinirsel kontrolünü, fizyolojik düzenini öğrenecektir. Hayvanlarda doğum için fütusun hazırlanması geliş ve vaziyetleri öğrenecektir. 5- Doğuma yardım kapsamında; anamnez-genel muayeneyi, alet ve malzemeleri, anestezileri, doğuma yardım girişimini, güç doğum sebeplerini ve sezaryen operasyonunu öğrenecektir. Gebe hayvanların ve doğum sonrasında hayvanların bakım beslenmesi, yavruların bakım ve beslenmesini, laktasyona ilişkin sorunlar ve çözüm yollarını öğrenecektir. 6- Puerperal Dönem Fizyolojisi ve Sorunları ve Prolapsus Uteriye öğrenecektir. 7- Retensiyon Sekundinarum, Puerperal Enfeksiyonlar, Metabolizma Hastalıklarını bilir. 8- İnekte İnfertilite Sorununu öğrenecektir. 9- Kedi ve köpeklerde enfeksiyöz veya enfeksiyöz olmayan hastalıkların meydana getirdiği infertilite problemlerini tanı, tedavisini yapar 10- Jinekolojik operasyonları yapabilme yetisi kazanır Kısırlıklarda infertilite problemine yol açan nedenleri ve bunların çözüm yollarını bilir. Sürü bazında görülen infertilite problemlerini analiz eder, yönetimini bilir Ülke hayvancılığında infertiliteye bağlı oluşabilecek ekonomik kayıpların farkında olur, yönetimini bilir							
Dersin öğrenme çıktıları	*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi 1- Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek. 2- Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.							
Önerilen veya zorunlu kaynaklar								
Ders ile ilgili dosyalar								
Kazanılan Derece								
Derece Seviyesi								
Kabul ve Kayıt Koşulları								
Önceki Öğrenimin Tanınması								
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları								
Program Profili								
Program Yeterlilikleri								
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri								
Üst Derece Programlarına Geçiş								
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri								
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme								
Mezuniyet Koşulları								
Eğitim tarzı								
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı								

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4

3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekânın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanalları aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆
Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder		

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	6	90

84

Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	2	20
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	8	1	8
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	10	2	20
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			150
AKTS			6.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Yarıyıl içi değerlendirme	1	100
Ara sınav	0	0
Kısa sınav	0	0
Ödev		100
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		60
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		100
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	1.Çiftlik Hayvanlarında Doğum ve Jinekoloji, A.Semacan., Kaymaz., M., Fındık., M., Rışvanlı., A., Köker., A. Medipres, Malatya, 2015 2.Köpek ve Kedilerde Doğum ve Jinekoloji, A.Semacan., Kaymaz., M., Fındık., M., Rışvanlı., A., Köker., A. Medipres, Malatya, 2015 3.Kısırlıklarda Doğum ve Jinekoloji, A.Semacan., Kaymaz., M., Fındık., M., Rışvanlı., A., Köker., A. Medipres, Malatya, 2015
Yardımcı Kaynaklar	1. Arthur's Veterinary Reproduction and Obstetrics, Noakes, D.E., Parkinson, D.J., England, G.C.W. W.B. Saunders Company, London, 2001 2. Current Therapy in Large Animal Theriogenology. Youngquist, R.S. W.B. Saunders Company, London, 2006 3. Factors affecting calf crop, Fields, M.J., Sand, R.S., Yelich, J.V. CRC. Boca Raton, 2001 5. Feldman, E., Nelson, R.C., Canine and feline endocrinology and reproduction, Saunders, 2004. 4. Robert, O.G., Shin, S.T., Guard, C.L., Erb, H.N., Frajbal, M., 2005. Prevalence of endometritis and its effects on reproductive performance of dairy cows, 64, 1879 – 1888. 5. Goshen, T., Shipgel, N.Y., 2006. Evaluation of intrauterine antibiotic treatment of clinical metritis and retained fetal membranes in dairy cows, Theriogenology, 66, pp. 2210 – 2218 6. Howe, L.M., 2006. Surgical methods of contraception

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

204

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ

Ders Bilgi Paketi

Zirvedeki Üniversite

Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > AT İÇ HASTALIKLARI

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	AT İÇ HASTALIKLARI	Birinci düzey	4:2.04	Zorunlu	8	1.00	1.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı Ön koşul dersleri: YOK Eğitimin dili: TÜRKÇE Koordinatör: PROF. DR. ALİ CESUR ONMAZ Dersi veren öğretim eleman(lar)ı: PROF. DR. ALİ CESUR ONMAZ, DR. ÖĞR. ÜYESİ İLKUNUR KARACA BEKDİK Yardımcı öğretim eleman(lar)ı: Yok Dersin veriliş şekli: Yüz yüze Dersin amacı: Bu dersin amacı, atlarda farklı sistemlerde görülen hastalıkları tanımak, bu hastalıkların teşhisine yönelik laboratuvar bulgularını değerlendirerek ayırıcı tanıları yapmak, hastalıklarda uygun ve etkin tedavi ve profilaksi yöntemleri ile koruyucu hekimlik hakkında gerekli teorik bilgileri kazandırmaktır. Dersin tanımı: Atların iç hastalıkları anlatılacaktır.							
Dersin tanımı	Dersin içeriği 1- TEORİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında çalışma prensipleri, uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. Laboratuvara gönderilecek örneklerin alımı ve naklinde dikkat edilmesi gereken hususların ve biyogüvenlik kurallarının anlatılması. Derslerde not tutulması ve ders takibinin öneminin vurgulanması. 2- TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları (Atlarda gastrointestinal sistem hastalıklarına klinik yaklaşım ve gastrointestinal sistem hastalıklarının semptomları). 3- TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları (Mide Hastalıkları-5 dk Quiz) 4- TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları (Sancı ve sancıyla seyreden hastalıklar) 5- TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları (Sancı ve sancıyla seyreden hastalıklar), Supervised selflearning 6- TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları (Sancı ve sancıyla seyreden hastalıklar), Supervised selflearning 7- TEORİK: Karaciğer Hastalıkları 8- TEORİK: Karaciğer Hastalıkları, Seminerler 9- Sınav 10- TEORİK: Solunum sistemi hastalıkları 11- TEORİK: Solunum sistemi hastalıkları, Supervised selflearning 12- TEORİK: Dolaşım sistemi hastalıkları 13- TEORİK: Üriner sistemi hastalıkları, Metabolizma hastalıkları 14- TEORİK: Sinir sistemi hastalıkları, Deri hastalıkları 15- TEORİK: Atlarda aşılama programları ve koruyucu hekimlik, Supervised selflearning 16- 17- 18- 19- 20-							
Ders içeriği								
Dersin öğrenme çıktıları								
Program yeterliliklerine katkı seviyesi								
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü								
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler								
Önerilen veya zorunlu kaynaklar								
Ders ile ilgili dosyalar								
Kazanılan Derece	Dersin öğrenme çıktıları 1- Atlarda olması muhtemel hastalıkları klinik olarak tanı, hastalıkların teşhislerine yönelik tanı yöntemlerini kullanır, gerektiğinde tanı materyallerini alır ve yetkili laboratuvarlara gönderir ve/veya test eder. 2- Atlarda hastalıklara göre uygun tedavi planları geliştirir ve tedaviyi hastanın çıkarlarına ve mevcut kaynaklara göre uygular. 3- Atlarda görülen hastalıklarının klinik ve laboratuvar bulgularını değerlendirir. 4- At iç hastalıkları alanında klinik vakaların çözümüne teorik bilgiyi uygular. 5- Farklı hastalıkların tedavisi veya profilaksisi için gerekli yöntemleri bilir ve koruyucu hekimlik uygulamalarını yapar. 6- Bulaşıcı ve salgın hastalıkların kontrolü amacıyla, biyogüvenlik dâhil, gerekli önlemleri alır. 7- İhbarı zorunlu ve zoonoz hastalıkların belirtilerini tespit eder ve ilgili makamlara bildirmek de dâhil olmak üzere uygun önlemleri alır. 8- İş güvenliği ve biyogüvenlik tedbirlerini alır ve uygular. 9- Hem bireysel tıp hem de kolektif tıp ve üretim açısından ötanazi gibi prosedürler de dâhil olmak üzere, her zaman hayvan refahını sağlamak için tıbbi ve yasal bilgiye sahip olur. 10- Klinik ve laboratuvar muayenelerinden elde ettiği bilgileri akıcı ve anlaşılır bir şekilde hasta sahibine iletir, klinik raporları hazırlarken ve protokolleri geliştirirken bu bilgileri açık ve düzenli bir şekilde sunar.							
Derece Seviyesi								
Kabul ve Kayıt Koşulları								
Önceki Öğrenimin Tanınması								
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları								
Program Profili								
Program Yeterlilikleri								
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri								
Üst Derece Programlarına Geçiş								
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri								
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme								
Mezuniyet Koşulları								
Eğitim tarzı	*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi 1- Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.							
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı								

ASLI GİBİDİR

İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

84

2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekânın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirtmek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

bu

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	1	15
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	5	1	5
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	0	0	0
Ara sınavlar	0	0	0
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavı	0	0	0
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			25
AKTS			1.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Yarıyıl içi değerlendirme	1	70
Ara sınav	1	20
Kısa sınav	1	10
Ödev		100
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		60
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		100
Genel toplam		

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Bilal T. 2003. Tek Tırnaklıların İç Hastalıkları ve Beslenmesi, İÜ Basım ve Yayınevi Müdürlüğü, İstanbul
Yardımcı Kaynaklar	Sağlam M. Sancak A. 2004. Klinik Pratikte At Hekimliği, Medipres Yayıncılık, Malatya.

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUS
Fakülte Sekreteri

25

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ

Ders Bilgi Paketi

"Zirvedeki Üniversite..."

Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > RUMİNATLARIN İÇ HASTALIKLARI

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	RUMİNATLARIN İÇ HASTALIKLARI	Birinci düzey	4.2.05	Zorunlu	8	3.00	3.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
	Ön koşul dersleri	YOK						
Dersin tanımı	Eğitimin dili	TÜRKÇE						
Ders içeriği	Koordinatör	PROF. DR. MEHMET ÇİTİL						
Dersin öğrenme çıktıları	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	PROF. DR. MEHMET ÇİTİL						
	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	YOK						
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Dersin verililiş şekli	Yüz yüze						
	Dersin amacı	Bu dersin amacı, ruminant iç hastalıkları ve bu hastalıkların tanı yöntemleri, ayırıcı tanısı, tedavisi ve önlenmesi konusunda gerekli teorik bilgiyi kazandırmaktır.						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Dersin tanımı	Bu derste ruminantların iç hastalıkları anlatılacaktır.						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin içeriği							
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	1-	TEORİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında çalışma prensipleri, uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirlenmesi. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. Laboratuvara gönderilecek örneklerin alımı ve naklinde dikkat edilmesi gereken hususların ve biyogüvenlik kurallarının anlatılması. Derslerde not tutulması ve ders takibinin öneminin vurgulanması. Ruminantlarda gastrointestinal sistem hastalıklarına klinik yaklaşım ve gastrointestinal sistem hastalıklarının semptomları, Ağız ve ağız içi organların hastalıkları, yutak ve yemek borusu hastalıkları						
Ders ile ilgili dosyalar	2-	TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları (Ön mide hastalıkları)						
Kazanılan Derece	3-	TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları (Ruminantlarda abomasum hastalıkları, Bağırsak Hastalıkları, Abdominal gerginlik ile seyreden hastalıklar), Supervised self learning						
Derece Seviyesi	4-	TEORİK:Sindirim sistemi hastalıkları (Enfeksiyöz ve Paraziter Hastalıklar, Buzagı İshalleri)						
Kabul ve Kayıt Koşulları	5-	TEORİK:Karaciğer Hastalıkları, Pankreas hastalıkları						
Önceki Öğrenimin Tanınması	6-	TEORİK:Solumun sistemi hastalıkları, Supervised self learning						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	7-	TEORİK: Seminerler ve ödev sunumları						
Program Profili	8-	TEORİK: Dolaşım sistemi hastalıkları (Ruminantlarda konjenital kalp hastalıkları, kalp aritmileri ve impuls iletimindeki bozukluklar,endokardial , myokardial ve perikardial hastalıklar)						
Program Yeterlilikleri	9-	Vize Sınavı						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	10-	TEORİK:Dolaşım sistemi hastalıkları (Ruminantlarda anemi ve anemi ile seyreden hastalıklar, şok ve kan damarı hastalıkları)						
Üst Derece Programlarına Geçiş	11-	TEORİK:Üriner sistemi hastalıkları, Supervised self learning						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	12-	TEORİK: Deri hastalıkları						
	13-	TEORİK: Sinir sistemi hastalıkları						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	14-	TEORİK: Metabolizma hastalıkları						
Mezuniyet Koşulları	15-	TEORİK: Zehirlenmeler. Aşılamalar ve koruyucu hekimlik uygulamaları, Supervised self learning						
Eğitim tarzı	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	Dersin öğrenme çıktıları							
	1-	Ruminantlarda olması muhtemel hastalıkları klinik olarak tanı; hastalıkların teşhislerine yönelik tanı yöntemlerini kullanır, gerektiğinde tanı materyallerini alır ve yerli laboratuvarlara gönderir ve/veya test eder.						
	2-	Ruminantlarda hastalıklara göre uygun tedavi planları geliştirir ve tedaviyi hastanın çıkarlarına ve mevcut kaynaklara göre uygular.						

ASLI GIBİDİR
S. KARAKUS
Fakülte Sekreteri

2.4

2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşamı boyunca öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişli ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekânın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanalları aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahıya ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

8.4

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	3	45
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	15	1	15
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	1	1	1
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	2	1	2
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			75
AKTS			3.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Yarıyıl içi değerlendirme	1	70
Ara sınav	1	20
Kısa sınav	1	10
Ödev		100
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		60
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		100
Genel toplam		

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Gül, Y. 2002. Geviş Getiren Hayvanların İç Hastalıkları, Medipres Malatya. Alaçam, E., Şahal, M. 1997. Sığır hastalıkları, Medisan, Ankara.
Yardımcı Kaynaklar	Gül, Y. 2002. Geviş Getiren Hayvanların İç Hastalıkları, Medipres Malatya. Alaçam, E., Şahal, M. 1997. Sığır hastalıkları, Medisan, Ankara.

Ders ile ilgili dosyalar

8.4

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ

Ders Bilgi Paketi

"Zirvedeki Üniversite.."

Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > SÜT HİJYENİ VE TEKNOLOJİSİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	SÜT HİJYENİ VE TEKNOLOJİSİ	Birinci düzey	4.2.06	Zorunlu	8	4.00	4.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı Ön koşul dersleri: Yok Eğitimin dili: Türkçe Koordinatör: PROF. DR. YELİZ UÇAR Dersi veren öğretim eleman(lar)ı: PROF. DR. YELİZ UÇAR Yardımcı öğretim eleman(lar)ı: Araş. Gör. Kürşat KÖŞKEROĞLU (Pratik derslerin uygulamalarına doktora öğrencileri de katılmaktadır.) Dersin veriliş şekli: Yüz yüze & Online (Pandemiye bağlı yasal kısıtlamaların olması halinde) Dersin amacı: Bu derste öğrencilere sütün bileşimi, sağım hijyeni, süt kaynaklı patojenler, sütün besin değerleri, muhafazası ve süt teknolojisi hakkında bilgi verilir. Dersin tanımı: Sütün temel bileşimi, halk sağlığı açısından önemi, süt mikrobiyolojisi ve süte uygulanan teknolojik işlemler hakkında teorik bilgi ve uygulamaya dayalı bir derstir.							
Dersin tanımı	Dersin içeriği 1- TEORİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve pratik uygulama içeriklerinin aktarılması Öğrenci ölçme, değerlendirme ve sınav yöntemlerinin tanıtılması. PRATİK: Uygulama dersleri kapsamında; laboratuvarında çalışma prensipleri ve işletme ziyaretleri esnasında uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirlenmesi Söz konusu uygulama alanlarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve alınması gereken önlemler konusunda bilgi aktarımı. Uygulama derslerinde not tutulması, logbookların tamamlanması ve ders takibinin öneminin vurgulanması 2- TEORİK: Sütün tanımı, oluşumu, bileşimi, sağlıklı ve hijyenik süt eldesi, sütün beslenme açısından önemi/interactive evaluation of students with quik questions and answers. PRATİK: Sütte kuru madde, dansite tayini. Sütün genel değerlendirilmesi. 3- TEORİK: Sütün bileşimini oluşturan unsurlar; süt yağı, kazein ve diğer proteinler, laktöz, mineral ve vitaminler, enzimler. Sütün miktar ve bileşimini etkileyen faktörler /interactive evaluation PRATİK: Sütte pH tayini (kalorimetrik-pH metre). Sütün pH'ya göre değerlendirilmesi. 4- TEORİK: Hayvan türlerine ait sütler arasındaki farklar, Kazeinin yapısı, özellikleri; laktözün fizyolojik fonksiyonları, süt ürünlerindeki fermentasyon çeşitleri /interactive evaluation PRATİK: Sütte kazein eldesi ve yağ tayini. Süt bileşenlerinin önemi, kalite açısından değerlendirilmesi. 5- TEORİK: Sütlerde platform testleri, süt hileleri, anormal sütlerin tanımı. Sütün mikrobiyel kalitesi ve bunu etkileyen faktörler. Pastörizasyon parametreleri. Süt kaynaklı patojenler. PRATİK: Sütte prezervatif madde aranması 6- TEORİK: Sütlerde platform testleri, süt hileleri, anormal sütlerin tanımı. Sütün mikrobiyel kalitesi ve bunu etkileyen faktörler. Pastörizasyon parametreleri. Süt kaynaklı patojenler. PRATİK: Sütte prezervatif madde aranması 7- TEORİK: Seminer ve ödev sunumları PRATİK: Sınava hazırlık, kendi kendine öğrenme (SSL) 8- TEORİK: Pastörize ve UHT süt teknolojileri. Yoğurt yapım teknolojisi. Yoğurdun sağlık açısından önemi, yoğurt kusurlarının ve hilelerinin yorumlanması. Starter kültür ve muhafaza koşullarının yoğurt kalitesi üzerine etkileri. PRATİK: Yoğurt yapımı, yoğurt kusurları ve değerlendirilmesi 9- TEORİK: Kefirin tanımı, sağlık etkileri, muhafaza koşulları, endüstriyel ve ev tipi kefir üretim teknolojisi, kefir kusurlarının yorumlanması/interactive evaluation PRATİK: Kefir yapımı, kefirin sağlık açısından önemi 10- TEORİK: Beyaz peynir yapım teknolojisi, peynir mayası, starter kültür ve CaCl kullanım amaçları ve kalite üzerine etkileri. Üründe kusur ve hilelerin yorumlanması, Yan ürünlerin ve atıkların değerlendirilmesi PRATİK: Beyaz peynir yapımı, kusur ve hilelerinin değerlendirilmesi. İşletme koşullarının tartışılması 11- TEORİK: Kaşar peynir yapım teknolojisi, peynir mayası, starter kültür ve CaCl kullanım amaçları ve kalite üzerine etkileri. Üründe kusur ve hilelerin yorumlanması, Kalite açısından beyaz, kaşar, lor ve eritme peynirlerinin karşılaştırılması PRATİK: Kaşar peynir yapımı, kusur ve hilelerinin halk sağlığı açısından değerlendirilmesi. 12- TEORİK: Sütün muhtemel kimyasal kontaminantları (antibiyotik, veteriner ilaç, deterjan ve dezenfektan madde kalıntıları), kontaminasyon kaynakları ve önleme yolları. PRATİK: Özel işletme ziyareti, Süt işletmelerinde temizlik ve dezenfeksiyon işlemleri, genel değerlendirme 13- TEORİK: Süt ve süt ürünlerinin muhafaza metodları. Süt ve süt ürünlerinden numune alma, mikrobiyolojik açıdan ürünü değerlendirme, ürünün tüketime sunulup sunulmayacağına karar verme. PRATİK: Süt işletme ziyareti, proses akışının izlenmesi, genel değerlendirilmesi 14- TEORİK: Kaşar ve beyaz peynir üretim teknolojisi, lor üretimi, bu ürünlerde kusurların ve hilelerin yorumlanması. Tereyağı ve dondurma teknolojisi PRATİK: Süt işletme ziyareti, HACCP ve GMP uygulamalarının değerlendirilmesi 15- TEORİK: HACCP ve GMP uygulamaları, tehlike analizleri, kritik kontrol noktalarında alınması gereken önlemler. Süt işletmelerinin dizaynı, işletmede gerekli minimal koşullar, sanitasyon, CIP sistem, temizlik ve dezenfeksiyon yöntemleri, personel hijyeni, kontrol önlemleri. PRATİK: Sınava hazırlık kendi kendine öğrenme (SSL) \ genel tekrar- vaka tartışmaları. Süt uygulama tekrarları 16- 17- 18- 19- 20-							
Kazanılan Derece								
Derece Seviyesi								
Kabul ve Kayıt Koşulları								
Önceki Öğrenimin Tanınması								
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları								
Program Profili								
Program Yeterlilikleri								
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri								
Üst Derece Programlarına Geçiş								
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri								
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme								
Mezuniyet Koşulları								
Eğitim tarzı								
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı								
Dersin öğrenme çıktıları	1- Dersin sonunda kazanacağı bilgi beceri ve kazanımları bilir, laboratuvarında çalışma prensipleri ve işletme ziyaretleri esnasında uyulması gereken biyogüvenlik kurallarını ve uygulama alanlarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeleri ve alınacak önlemleri bilir, uygular.							

ASLI GIBDIR

i. İsmail KARAKUS

Jm

2-	Sütün kimyasal bileşimini, süt bileşimini etkileyen faktörleri, hijyenik süt üretim koşullarını ve süt ve süt ürünlerinin insan beslenmesindeki önemini bilir. Sütte kuru madde, dansite tayinini bilir ve yapar, sütün genel değerlendirilmesini yapar.
3-	Sütün bileşimini oluşturan unsurları bilir. Çiğ sütün kalitesini değerlendirebilir, teknolojiye uygunluğuna karar verebilir. İçme sütü ve UHT süt teknolojilerini bilir. Sütte pH tayinini yapar. Sütü pH'ına göre değerlendirir.
4-	Hayvan türlerine ait sütler arasındaki farkları bilir. Kazeinin yapısı, özellikleri; laktozun fizyolojik fonksiyonları, süt ürünlerindeki fermentasyon çeşitlerini bilir. Sütte kazein eldesi ve yağ tayinini yapar.
5-	Sütlerde platform testlerini yapar. Süt hilelerini, anormal sütlerin tanımını bilir. Sütün mikrobiyel kalitesi ve bunu etkileyen faktörleri bilir. Sütte prezervatif madde ve kontaminantların tayinini yapar.
6-	Pastörize ve UHT süt, peynir, kefir ve yoğurt teknolojilerini bilir. Yoğurt, kefir, beyaz peynir ve kaşar gibi süt ürünü teknolojilerini bilir uygulayabilir, kusurları ve hileleri yorumlayabilir, tespit edebilir.
7-	Süt işletmesinde gerekli minimal koşulları bilir, proses akışını inceler, süt işletmesinde kritik kontrol noktalarını ve alınması gereken önlemleri belirleyebilir.
8-	Süt ve ürünlerinden mikrobiyolojik değerlendirme için numune almayı, numune muhafaza ve taşıma koşullarını bilir.
9-	Görev yapabileceği bir süt işletmesinin çalışma koşullarını değerlendirerek karşılaşılabilecek sorunlara çözüm üretebilir. Süt işletmesinde temizlik ve dezenfeksiyon uygulamalarını HACCP ve GMP gibi güvenli üretim sistemlerini bilir ve uygular. Daha verimli ve ekonomik üretim için üreticilere tavsiyelerde bulunabilir.
10-	Süt ve ürünleriyle ilgili yasal düzenlemeleri bilir. Süt ve ürünlerinin mikrobiyolojik analiz aşamasına katılabilir, sonuçları yorumlayabilir. Süt ve ürünlerinde genel bakteri yükünü analiz edebilir.

***Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi**

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşamı boyunca öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmiş ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refahı, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekânın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆

84

34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	2	30
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	0	0	0
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	0	0	0
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	0	0	0
Ara sınavlar	0	0	0
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	5	75
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavı	0	0	0
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			105
AKTS			4.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Yarıyıl içi değerlendirme		
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	1	10
Ödev	2	20
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Gösta Bylund (1995). Dairy processing handbook.Tetra Pak Processing Systems AB in Lund,Sweden O. Cenap Tekinşen, K. Kaan Tekinşen. (2005). Süt ve Süt Ürünleri. Selçuk Üniv. Basımevi, Konya. O. Cenap Tekinşen,Mustafa Atasever, Abdullah Keleş. K. Kaan Tekinşen (2002). Süt Yoğurt, Tereyağ, Peynir Üretim ve kontrolü,Selçuk üniversitesi basım evi, Konya .
Yardımcı Kaynaklar	Halk sağlığı, süt ve süt ürünleri mikrobiyolojisi, teknolojisi, muhafazası ve güvenlik sistemlerine ilişkin güncel araştırma makaleleri. derlemeler ilgili süreli yayınlar, İnternet erişimleri

Ders ile ilgili dosyalar

8.4

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ

Ders Bilgi Paketi

"Zirvedeki Üniversite..."

Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > DOMUZ HASTALIKLARI

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	DOMUZ HASTALIKLARI	Birinci düzey	4-2-07	Zorunlu	8	1.00	1.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı Ön koşul dersleri YOK Eğitimin dili TÜRKÇE Koordinatör DR. ÖGR. ÜYESİ EMRE TÜFEKÇİ Dersi veren öğretim eleman(lar)ı DR. ÖGR. ÜYESİ EMRE TÜFEKÇİ Yardımcı öğretim eleman(lar)ı YOK Dersin veriliş şekli Yüz yüze Dersin amacı DBu dersin amacı, domuz hastalıkları ve bu hastalıkların tanı, ayırıcı tanı, tedavi ve önlenmesi konusunda gerekli teorik bilgiyi kazandırmaktır. Dersin tanımı Bu ders domuz hastalıklarının tanısının ve tedavisinin öğretildiği bir derstir.							
Dersin tanımı	Dersin içeriği 1- TEORİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve önlemler gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. Laboratuvara gönderilecek örneklerin alımı ve naklinde dikkat edilmesi gereken hususların ve biyogüvenlik kurallarının anlatılması. Derslerde not tutulması ve ders takibinin öneminin vurgulanması. 2- TEORİK: Domuzların Klinik muayenesi 3- TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları 4- TEORİK: Solunum sistemi hastalıkları 5- TEORİK: Kardiyovasküler Hastalıklar, Supervised selflearning 6- TEORİK: Deri hastalıkları, Supervised selflearning 7- TEORİK: Seminerler ve ödev sunumları 8- TEORİK: Sinir sistemi hastalıkları 9- Vize Sınavı 10- TEORİK: Üriner sistem hastalıkları 11- TEORİK: Domuzların viral enfeksiyonları, Supervised selflearning 12- TEORİK: Domuzların bakteriyel enfeksiyonları 13- TEORİK: Domuzların paraziter hastalıkları 14- TEORİK: Domuzlarda hematoloji ve biyokimya 15- TEORİK: Domuzlarda aşılama programları ve koruyucu hekimlik, Supervised selflearning 16- 17- 18- 19- 20-							
Ders içeriği	Dersin öğrenme çıktıları 1- Domuzlarda olması muhtemel hastalıkları klinik olarak tanı, bu amaca yönelik olarak tanı yöntemlerini kullanır, gerektiğinde tanı materyallerini alır ve yetkili laboratuvarlara gönderir ve/veya test eder. 2- Domuzlarda hastalıklara göre uygun tedavi planları geliştirir ve tedaviyi hastanın çıkarlarına ve mevcut kaynaklara göre uygular. 3- Domuzlarda görülen hastalıkların klinik ve laboratuvar bulgularını değerlendirir. 4- Teorik bilgiyi domuz hastalıkları alanındaki klinik vakaların çözümüne uygular. 5- Farklı hastalıkların tedavisi veya profilaksisi için gerekli yöntemleri bilir ve koruyucu hekimlik uygulamalarını yapar. 6- Bulaşıcı ve salgın hastalıkların kontrolü amacıyla, biyogüvenlik dâhil, gerekli önlemleri alır. 7- İhbar zorunlu ve zoonotik hastalıkların belirtilerini tespit eder ve ilgili makamlara bildirmek de dâhil olmak üzere uygun önlemleri alır. 8- İş güvenliği ve biyogüvenlik tedbirlerini alır ve uygular. 9- Hem bireysel tıp hem de kolektif tıp ve üretim açısından ötanazi gibi prosedürler de dahil olmak üzere, her zaman hayvan refahını sağlamak için tıbbi ve yasal bilgiye sahip olur. 10- Klinik ve laboratuvar muayenelerinden elde ettiği bilgileri akıcı ve anlaşılır bir şekilde hasta sahibine iletir, klinik raporları hazırlar ve protokolleri geliştirirken bu bilgileri açık ve düzenli bir şekilde sunar.							
Dersin öğrenme çıktıları	*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi 1- Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek. 2- Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.							
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü								
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler								
Önerilen veya zorunlu kaynaklar								
Ders ile ilgili dosyalar								
Kazanılan Derece								
Derece Seviyesi								
Kabul ve Kayıt Koşulları								
Önceki Öğrenimin Tanınması								
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları								
Program Profili								
Program Yeterlilikleri								
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri								
Üst Derece Programlarına Geçiş								
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri								
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme								
Mezuniyet Koşulları								
Eğitim tarzı								
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı								

ASLİ GİBİDİR

SINIF KURULU BAŞKANI

Fakülte Sekreteri

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ

VETERİNER FAKÜLTESİ

6.4

3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilmeye becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliği katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü			
	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	1	15

Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	5	1	5
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	0	0	0
Ara sınavlar	0	0	0
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavı	0	0	0
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			25
AKTS			1.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	1	20
Ödev	1	10
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Taylor, D.J., 1999. Pig Diseases 7th edition. St Edmundsbury Press Ltd.
Yardımcı Kaynaklar	Taylor, D.J., 1999. Pig Diseases 7th edition. St Edmundsbury Press Ltd.

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR

İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4